

Nr 71

Av fröken **Vinge**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till vissa omskolningskurser m. m.*

Vid den yrkesutbildning som anordnas med bidrag från femte huvudtiteln (punkt 80: Bidrag till vissa omskolningskurser m. m.) vållar lärarbristen stora svårigheter. Kungl. Maj:t har därför tillstyrkt ett förslag från överstyrelsen för yrkesutbildning, att vissa fasta lärartjänster skall inrättas för att rekryteringen skall underlättas. Åtgärden är välbehövlig, men den är knappast tillräcklig. Med tillstyrkan av Kungl. Maj:ts förslag i denna del vill undertecknad peka på en åtgärd av annat slag som även torde visa sig erforderlig.

Såväl vid nybörjarkurser som vid omskolnings- och fortbildningskurser är det av utomordentlig vikt att utbildningen i så stor utsträckning som möjligt avser sådana yrken, där behov av arbetskraft kan föreligga i framtiden och inte endast de närmaste åren. I en del fall kan det därför bli fråga om nya utbildningsområden, där som lärare och instruktörer sådana yrkesmän måste anlitas, som saknar lärarerfarenhet och lärarutbildning. Även vid utbildning av mera traditionell art är bristen på yrkeslärare stor.

1955 års sakkunniga för yrkesutbildningens centrala ledning och viss lärarutbildning har i skrivelse till Konungen den 27 november 1958 anfört vissa synpunkter på behovet av lärare i yrkesämnen. Ett avsnitt av skrivelsen avser just lärarna vid arbetslöshetskurserna. Denna skrivelse berörs inte av socialministern under punkt 80 i femte huvudtiteln. Förklaringen är sannolikt den, att skrivelsen endast behandlats inom ecklesiastikdepartementet. I skrivelsen anföres bland annat följande:

Bristen på yrkeslärare kan komma att ytterligare accentueras, om på grund av uppträdande arbetslöshet omskolningskurser i större omfattning behöver anordnas. För sådana kurser torde man icke i större utsträckning kunna räkna med att disponera lärarkrafter med fullständig lärarutbildning. Men å andra sidan kan det icke vara tillfredsställande, att flertalet lärare och instruktörer vid sådana kurser helt saknar pedagogisk utbildning. Då behovet av omskolningskurser och därmed instruktörer och lärare vid sådana kurser vid en förskjutning på arbetsmarknaden kan aktualiseras mycket snabbt, synes överstyrelsen för yrkesutbildning böra beredas möjlighet att även snabbt ordna i detta sammanhang erforderliga instruktörskurser (tillfälliga, kortare kurser för instruktörer och lärare vid omskolningskurserna). De sakkunniga vill därför förorda, att anslagsposten Bi-

drag till vissa omskolningskurser m. m. beviljas under sådana former, att kostnaderna för i samband med dessa kurser erforderliga instruktörskurser kan täckas från sagda anslagspost.

I enlighet med de sakkunnigas förslag torde riksdagen böra uttala, att det här nämnda anslaget jämväl får tagas i anspråk för de för verksamheten erforderliga instruktörskurserna.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av punkt 80 i femte huvudtiteln ville besluta uttala, att kostnaderna för sådana i motionen berörda instruktörskurser, som kan erfordras för verksamheten, må kunna bestridas från ifrågavarande anslag.

Stockholm den 23 januari 1959

Margit Vinge
